

“VERTROUWEN GEVEN AAN VRIJWILLIGERS LOONT”

LIA VOOGD DOET EEN STAPJE TERUG

door Johan Gortworst

Lia Voogd (66 jaar) is meer dan dertig jaar vrijwilligster in onze parochie. Haar pensioen nadert. Je zou denken: tijd voor meer vrijwilligerswerk. Lia en haar man Ernst maken eerst de balans op. Na zeer bewogen jaren hopen ze tijd te krijgen om in een camper de wereld in te trekken. Wat waren haar drijfveren al die jaren?

Lia is geleidelijk aan als vrijwilliger actief geworden. Zo gaat dat, je wordt gevraagd en van het een komt het ander. Dat is ook haar advies voor de werving van vrijwilligers. Mensen komen niet uit zichzelf, maar hebben een vraag nodig. Het grote geheim om ze te behouden, is het geven van vertrouwen. Vrijwilligers groeien in hun taak als ze die ruimte voelen.

Schoonmaakspansjes

Lia praat makkelijk over haar inzet. Ze vertelt over de koffiegroep die ze samen met anderen heeft opgezet. Die groep is zo goed op elkaar ingespeeld dat Lia alleen als vliegende keep op de achter-

De schoonmaakploeg

grond nodig is. Hetzelfde geldt voor de schoonmaakploeg die de bijzondere naam van 'Maria-poets-brigade' draagt. Wie wil daar niet bij horen? Smaakvol vertelt ze hoe de groep werd gestart, nadat koster Pronk de schoonmaak alleen niet meer aan kon. Ernst deelde bij een startzondag schuursponsjes uit om mensen te vragen mee te helpen. Dat werkte! Ook deze groep draait zelfstandig. Als een volleerd manager is Lia erin geslaagd ze tot zelfsturende teams te smeden.

Of haar dat tevreden maakt?

'Ja, zegt ze.' ik zie graag dat de gemeenschap en alles wat daarbij komt kijken, goed draait. Al gaat het soms op het laatste nipper-tje, dat geef ik toe.'

Het gaat om meer dan organisatie

'Waar het me echt om gaat is dat de mensen die naar de kerk komen, gekend zijn. We heten de mensen bij de ingang welkom en reiken persoonlijk de liturgieboekjes uit. Voor sommige mensen, zoals ouderen, kunnen het de eerste woorden zijn die ze die dag horen. Koffie schenken na de viering is een moment van ontmoeting. Ik ken een mevrouw die van een slap bakkie houdt en ik merk hoe ze het op prijs stelt als we daar rekening mee houden. Ik zie met plezier hoe de verschillende culturen zich steeds meer mengen.'

Is Lia goed in maatwerk, zoals dat in moderne taal heet?

Lia schiet in de lach. 'Dat deden Ernst en ik al toen we een tabakszaak en postagentschap hadden in winkelcentrum de Mheen! We kenden onze pappenheimers! Soms kwamen er mensen die niet konden lezen of schrijven. We hielpen ze met het invullen van een overschrijving. Dat deed je gewoon. Sommige klanten wisten niet hoe ze iets bij de giro moesten regelen. Ernst hielp ze daar mee.'

Ode aan opa

Lia is geboren in een woning aan de Trekweg in een hervormd gezin. Haar vader, die voor de post werkte, overleed op jonge leeftijd. Haar moeder was een zakenvrouw en Lia en haar broer waren deels op zichzelf aangewezen. 'Ik was een sleutelkind', omschrijft Lia zichzelf. Haar opvoeding was niet ideaal, maar gelukkig woonden haar opa en oma tot haar 8e jaar naast haar. Vooral opa waakte over Lia, zijn enige kleindochter. Hij gaf haar zijn hele leven de onvoorwaardelijke steun en liefde die elk kind nodig heeft. De overstap van Lia naar de katholieke kerk was voor hem geen probleem. Haar huwelijk met de katholieke Ernst juichte hij toe en het huwelijk in de Mariakerk vond hij een prachtige ervaring. En zoals het gaat, stopte hij Lia af en toe een enveloppe met inhoud toe. Niemand die het mocht weten. Opa's als deze zijn de engelen op je levenspad.

Devotie

Lia vertelt dat ze als kind al belangstelling had voor de katholieke kerk. Heeft ze daar een verklaring voor?

'Nee, als ik op vakantie was en ik zag een kerk, dan moest ik naarbinnen. Mijn ouders lieten me gaan. Ik vond er rust. De sfeer, de devotie het deed me goed. Dat gevoel had ik niet in een protestantse kerk.'

Ze ontmoette de katholieke Ernst rond haar twintigste levensjaar. De overstap naar de katholieke kerk was vanzelfsprekend. Ze kerken in die tijd in Hoenderloo. Ze werd gevormd door pater Wiel Bellemakers. Lia nam in die tijd de zaak van

De koffieploeg

haar moeder over en samen met Ernst hebben ze daar jarenlang een goede bo-terham aan verdiend.

Vermoeidheid

Hun leven neemt in 2010 een bijzondere wending, een jaar nadat ze de zaak hadden verkocht. Bij een bevolkingsonderzoek werd bij Lia verdachte plekjes gezien en er volgde een langdurig traject met chemotherapie.

'De effecten van die behandeling heb ik onderschat. Ik ben gelukkig weer schoon, maar de vermoeidheid is gebleven. Je kunt dat van de buitenkant niet bij me zien. Helaas, ik heb een chemobrein.' Begrijpelijk om na die drukke jaren tijd voor elkaar te nemen.

Nog een laatste hartenkreet?

'Ja! Ik ben hoopvol gestemd omdat ik weer jongeren in de kerk zie. Ik vind het belangrijk dat we verder gaan op het pad van de missionaire kerk. We mogen zichtbaarder zijn in de samenleving. We doen ertoe.'

DE ACTIVITEITEN VAN LIA IN APELDOORN

- Koffiedame
- Gastvrouw
- Lector OLV kerk
- Lid pastoraatsgroep
- Kerkbalans voor de OLV
- Mede coördinator welkomst-koffiegroep
- Coördinator schoonmaakgroep

'Pater Wiel Bellemakers C.M (1933 -2023) was een kerkjurist en voormalig overste van de Congregatie der Missie. Hij was 40 jaar lang pastoraal werkzaam in Hoenderloo.'